"De Wekker", december 1949, 3e jaargang, nummer 10.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

3e Jaargang - December 1949 - No. 10

WERKPLAATS EN KANTOOR

WETENSCHAP EN KUNST

"DE WEKKER"

MAANDBLAD VAN DE VERENIGING VAN R.D.M.- EN N.W.-PERSONEEL "WEK"

Adres voor mededelingen aan de Redactie: B. BESTERVELD, Vestastraat 23, Rotterdam-W.

DE KERSTBOODSCHAP EN HET NIEUWE JAAR

Bij het verschijnen van dit nummer van „De Wekker" staan wij aan de vooravond van Kerstmis. Als wij eerlijk zijn, lezers, zullen wij moeten toegeven dat het Kerstfeest toch wel een bijzonder feest is. Want hoe U persoonlijk ook over dit feest moge denken, één ding staat vast, het zijn dé dagen van het jaar waarin de wil naar het goede bij de mens, meer dan anders, naar voren komt.

Kerstmis zegt ons vrede, vrede op aarde voor allen die van goeden wille zijn.

Zoals van ouds zullen ook dit jaar met Kerstmis over de gehele wereld de klokken weer hun machtige geluiden doen horen als een symbool van vrede.

„Vrede op aarde, in de mensen een welbehagen" zal ook nú met Kerstmis door duizenden en nog eens duizenden mensen met overtuiging en overgave worden gezongen.

Kerstmis geeft de mens ieder jaar weer opnieuw moed en vertrouwen en de bezieling om, ondanks teleurstellingen in het verleden en ondanks de donkere toekomst, met kracht voort te werken aan een betere wereld, een wereld waarin de mensen elkander zullen verstaan en vertrouwen., een wereld zonder haat, wrekend geweld, afgunst en egoïsme.

Lezers, ik meen werkelijk niet veel mis te zijn als ik beweer, dat als er eens onder de bevolking van onze aarde een stemming werd gehouden over de vraag: „Bent U voor vrede"? zeker ruim 99% deze vraag zou beantwoorden met een volmondig ja. Maar vrienden, hoe denkt U dat deze uitslag zou zijn als de vraag eens als volgt werd gesteld: „Bent U voor vrede en bent U bereid daarvoor een offer te brengen"? Hier komen wij dan direct aan een belangrijk punt waaraan een ieder van ons, de één in mindere, de ander in meerdere mate, schuldig is, n.l. het egoïsme.

Gretig zijn we geneigd om direct te oordelen en het schuldig uit te spreken over dit of dat land betreffende de oorzaak van de slechte verhoudingen in de wereld. Maar, vrienden, zijn wij ook geneigd om eens heel dicht bij huis te blijven en aan onszelf de vraag te stellen: „Gaat er van **mijzelf** vrede uit?" De Kerstboodschap vertelt ons, zo las ik één dezer dagen, dat bijna 2000 jaar geleden de beste en de edelste mens werd geboren welke ooit ter wereld kwam.

De algemene eerbied die men koestert voor Hem is een verheugend verschijnsel. „Maar", zo vervolgt de schrijver van dat artikeltje, „de wereld en de mensen hebben er niets aan of er een goed mens geweest is die men algemeen bewondert en eerbiedigt".

De wereld kan nu eenmaal niet leven van herinneringen alleen. Laten wij daar eens goed over nadenken, vrienden. Voor de gelovige mens zegt de Kerstboodschap echter ook nog wel iets anders.

Ik meen vrienden, dat wij zeker een stap in de goede richting doen als een ieder van ons, zowel de kerkelijke als de niet-kerkelijke, eens ernstig gaat pogen zijn leven in te stellen naar het **voorbeeld** van het leven van die grote hoogstaande mens, waarvan de Kerstboodschap ons vertelt.

We staan nu nog slechts enkele uren gescheiden van het jaar 1950. Angstvallig vragen de meesten zich af: „Wat zal dit nieuwe jaar ons brengen?"

Laat U niet afschrikken vrienden, aarzelt niet als straks wederom de klok haar twaalfde slag heeft doen horen. Laten wij moedig de deur openen en het nieuwe jaar binnengaan, eensgezind, met de vaste wil om het kwade dat in ons is te onderdrukken en met wederzijndse steun, naast elkander, de moeilijkheden, die ook dit nieuwe jaar ons zal brengen, te overwinnen.

P. Dinkelaar.

Het besteden van de vrije tijd

Meerdere malen hebben wij gewezen op het grote belang van de wijze waarop de vrije tijd besteed wordt.Vrije tijd is niet alleen een tijd voor goede ontspanning, maar meer nog een tijd voor verheffing van de geest, voor ontwikkeling, voor het zich bekwamen in iets, waarin men grote voldoening kan vinden. Zo lezen wij in het maandblad „Pit", een aardig artikel van Jo Maas over „Vrije tijd". Vanwege de actualiteit willen wij de lezers van „De Wekker" hiervan kennis doen nemen.

Hier volgt het:

„Het is van het begin der wereld zo geweest, dat een bepaalde groep der mensheid moet arbeiden, terwijl het andere gedeelte het minder moeilijk heeft.

Tot de eerste groep behoren wij, arbeiders. De andere groep verricht misschien geen zware arbeid, doch dat wil niet zeggen dat deze niet werkt. Ik noem hier b.v. de fabrikanten. Maar al te vlug wordt de neus opgetrokken als we over hen spreken. Natuurlijk wil ik niet beweren dat het allemaal lieverdjes zijn, maar dat zijn wij immers ook niet.

Het is niet mijn bedoeling hier verder in te gaan op onze „verplichte" arbeid, als ik het zo noemen mag, doch over de arbeid in onze vrije tijd.

Vele mannen en jongens benutten hun vrije tijd door te knutselen. De een is natuurlijk handiger dan de ander, doch dat geeft niets. In de eerste plaats is het de bedoeling dat er iets nuttigs gedaan wordt, iets waar we zelf plezier van kunnen beleven. Dus plezier in je eigen werk. Het komt zeer veel voor dat iemand meer gehecht is aan een eigen gemaakt voorwerp dan aan een gelijksoortig voorwerp dat misschien mooier en duurder is, doch machinaal gefabriceerd wordt.

Nemen we b.v. een kind, dat bij een bloemist een prachtige begonia mag kopen. De eerste dagen zal het kind er goed voor zorgen en er gelukkig mee zijn. Na enige dagen

echter is de gehele plant vergeten en als moeder er zich niet mee bemoeit zal de plant spoedig sterven.

Anders is het wanneer een kind een eigen tuintje heeft, een tuintje dat het zelf mag bewerken en er de bloemen in mag zaaien en verzorgen. Veel beter dan het voor de gekochte bloemen zou zorgen, zorgt het voor de zelfgekweekte. Omdat zij deze mooier vindt? Misschien wel, maar vooral ook omdat zij zelf de bloemen heeft gezaaid en verzorgd.

Zo is het ook met de grote mensen. Wanneer wij zelf iets gemaakt hebben, zijn we er trots op en we zouden er niet graag afstand van doen. Dikwijls krijgt zo'n eigengemaakt stuk een ereplaats in de woning en aan iedere vriend, die er binnenkomt zal het getoond worden. Natuurlijk zullen de vrienden verrukt zijn en complimenten maken. De maker zegt dan doodeenvoudig: „Och, het is niet de moeite waard, zo maar voor tijdverdrijf gedaan", maar in zijn hart zal hij trots zijn op zijn werk, omdat hij het zelf mooi vindt en omdat anderen het mooi vinden. Doch hij zal ook blij zijn omdat hij weet dat zijn vrije tijd nuttig besteed is.

Zo zal de mens schik krijgen in zijn eigen werk en het leven zal hem niet zo zwaar meer vallen. Ook krijgt hij meer interesse voor zijn „verplicht" werk. Interesse, omdat hij weet dat hij iets presteren kan waarom anderen hem bewonderen. Want een mens heeft medeleven nodig; hij verlangt naar vriendelijkheid en belangstelling.

Op deze wijze zullen de vriendschapsbanden tussen de mensen hechter worden, zodat wij dan inderdaad kunnen spreken van: „Er is genegenheid tussen allen".

Belangstelling en vriendelijkheid voor de medemens, ziehier de grote tovermiddelen waarmede veel meer te bereiken is dan met bruut geweld."

Tot zover Jo Maas. Wat zou het interessant zijn om eens te kunnen zien wat er alzo door onze leden gemaakt wordt in hun vrije tijd. Dat is misschien meer dan U wel denkt. Een tentoonstelling zou heel wat naar voren brengen en zou zeker stimulerend werken op diegenen, die het grote nut van een goede vrije-tijdbesteding nog niet beseffen en zou tevens hen leren waarderen, die met hun vrije tijd wel raad weten, met andere woorden: deze goed besteden.

J. L.

Voor het laatst in 1949 willen wij alle militairen in Indonesië, die met ons in dit afgelopen jaar hebben gecorrespondeerd, van harte danken voor de brieven, die wij mochten ontvangen.

Wij hopen dat hierdoor het contact, tussen de R.D.M. en jullie militairen, is gebleven en versterkt en dat dit ook in de nog komende maanden zal blijven bestaan.

Het nieuwe jaar doet straks zijn intrede, een jaar, dat, laten wij hopen, voor jullie allen, als soldaat het laatste onder de tropenzon zal zijn. Een jaar, waarin jullie het „battle-dress" zullen verwisselen voor de overall of het kantoorjasje en waarin jullie weer worden opgenomen in het maatschappelijk leven.

Het zal voor velen wel vreemd zijn om na jarenlange diensttijd het normale werk weer te hervatten, maar misschien zal ons vertrouwde hoekje „In de voorste linie" het middel zijn geweest om de moeilijkheden en dat vreemde ten dele op te lossen.

Wij wensen alle militairen, van soldaat tot officier, waar zij zich ook bevinden, een prettige jaarwisseling toe en hopen dat het nieuwe jaar de zo gewenste demobilisatie zal brengen en dat jullie allen spoedig in gezondheid thuis, met degenen die je na aan het hart liggen, verenigd mogen zijn.

Wij eindigen met een speciale groet van jullie correspondentievriend en..... tot de volgende maand!

B. B.

KERST-OVERDENKING

Buiten is het guur, vochtig en kil; binnenshuis is het Kerstmis. Als we met onze familie en vrienden in hartelijke saamhorigheid bijeen zitten om het Kerstfeest te vieren, is onze kamer een oase van warme gezelligheid en vriendelijk licht, midden in de onherbergzame winter. Zo is het Kerstfeest: het typische en voor alle mensen zo aantrekkelijke van de heerlijke vrededagen van Kerstmis.

Maar feest niet alleen in de uiterlijke omstandigheden, neen, ook in zijn innerlijke diepe betekenis is Kerstmis een oase van goede vrede temidden van koude haat en onmenselijkheid. Niet alleen onze versierde huiskamer en prettige huiselijke kring, temidden van de gure buitenkou, neen, ook het wezen zelf van het Kerstfeest is vol van een diepe warmte midden in de omringende woestijn van zoveel lege mensenharten en bruut egoïsme. Ja, nog sterker: het Kerstfeest is er juist, **omdat** er zo'n ontstellend gemis aan vrede was en is. Kerstmis is juist bedoeld als bron van goedheid, hartelijkheid, liefde en rust, omdat zoveel mensenzielen verdorden tot onvruchtbare plekken, waar niets menselijks op groeien kon.

Wij kunnen ons nu in 1949 wel eens afvragen wat voor zin het heeft in deze geschokte en gespleten wereld nog een feest van Goddelijke vrede te vieren. Wij kunnen het zelfs een bespotting achten om nú te spreken over de vrede aan alle mensen van goede wil, op hetzelfde ogenblik dat heel in de verte weer dreiging komt van verwoesting en oorlog. Er is maar één goed antwoord op deze vragen en bezwaren te geven: juist het gebrek aan vrede maakt dit feest zo nodig, zo onontbeerlijk. Als dit feest er ook al niet was ontbrak de bron van de vrede zelf. Dan was er zelfs geen kans meer dat de mensen nog ooit serieus en eerlijk — en zonder goedkoop bedrog en paaiende huichelarij — over vrede dachten of spraken. Want als de vrede moet heersen over de wereld, tussen de mensen en de gezinnen, tussen de volkeren en hun staten, dan ligt de bron hier: in de historische gebeurtenis van het Kerstfeest, in de geboorte van een onschuldig vredekind, dat in al zijn arme kleinheid tegelijk de onsterfelijke Koning van alle harten is, van alle mensen en dat alleen een Rijk van Vrede stichten wil. Vrede, als de mensen van goede wil zijn. Als.....! Het was niet toevallig dat dit kleine Kind zelf kort na Zijn geboorte werd vervolgd, en moest ontsnappen aan hen, die, om hun eigen positie te redden Zijn dood zochten. Het was niet toevallig dat de geboorte van het voor alle tijden bestemde Vredeskind aanstonds werd gekenmerkt door het hartverscheurend gejammer der moeders uit Zijn geboorteplaats, die hun kleinste lievelingen door militair geweld voor hun ogen zagen ombrengen in bloed en zinneloze wreedheid. Eén der kinderen kon immers het échte koningskind zijn en dat mocht niet blijven leven. De vrede wordt bij haar komst altijd vervolgd en vaak gedood. De machten van deze wereld willen misschien wel vrede, maar niet **deze** vrede, de vrede van het Godskind, de vrede van Kerstmis. Zo kan het gebeuren dat juist door de komst van het eeuwige Vredeskind de tranen zich vermeerderen, het geweld des te heftiger en wreder wordt en de dood bloediger. Zo kan het gebeuren dat Kerstmis voor enige mensen aanleiding wordt om des te feller, des te onredelijker, des te verwoeder, te haten. Te haten, allen die zich bij de leer en het leven van het Kind van Kerstmis zullen aansluiten.

Zo kan het gebeuren dat juist de geboorte van de kleine Koning van vrede en rechtvaardigheid aanleiding wordt voor enigen, uit angst voor het verliezen van eigen invloed en aanhang, om dit Kind te willen doden en wegvagen. Zo kan het gebeuren dat men zich zelfs bij „vredesbewegingen" en „vredesmanifestaties" aansluit, omdat men **deze** vrede,

de vrede van het Kind van Kerstmis niet wil en nooit zal willen.

„Het zal een teken van tegenspraak zijn", werd gezegd over dit Kind tot zijn jeugdige Moeder. De werkelijke vrede is altijd een teken van tegenspraak. Vrede immers is niet hetzelfde als het rusten der wapenen; vrede is niet hetzelfde als het ontbreken van verzet of onmacht tegenover onrecht, onderdrukking en vertrapping. Ware dit zo, dan zou men kunnen zeggen, dat na de capitulatie in Mei 1940 in het Westen en in ons land vrede heerste. Wie zou dit durven beweren???.....

Vrede wil zeggen dat alle mensen zich verenigen in hetzelfde ideaal, in hetzelfde geluk, in hetzelfde recht. Dán pas verliest ieder wapengeweld zijn zin. Vrede wil zeggen dat alle mensen Kerstmis vieren als een verering van het Kerstkind, Zijn leer, Zijn leven en Zijn persoon. Vrede wil zeggen dat het huiselijk geluk, dat wij op 25 December genieten, zich uitbreidt over de gehele wereld. Beginnen wij met onze kleine eigen omgeving. Niet door te praten over vrede, niet door congressen te beleggen, maar door ze te betrachten. Het brengen van vrede in ons zelf, in onze kring, binnen ons bereik. Dan is het een gelukkig Kerstfeest, met zin en betekenis. Dan is Kerstmis een bron van geluk voor anderen. Dan is het geen huichelarij, maar serieuze plicht de vrede van het Kerstkind aan zoveel mogelijk mensen uit te dragen. Aan allen, die van goede wil zijn.

HIER PORT MEN

Kunnen wij ons de goede oude tijd nog herinneren, herinneren wij ons nog de porder, die, in weer en wind, in de vroege ochtend er op uittrok om de arbeiders tijdig te porren of te wekken? Welk een kwaad gevolg had het wanneer de porder zijn plicht verzaakte? Huiselijke ruzies, boeten enz. waren dan dikwijls het gevolg.

De porder is verdwenen, maar de gevolgen voor de arbeider die des morgens niet tijdig op zijn werk is, zijn gebleven. Wee degene die zich verslaapt.

Loopt men 's morgens door de straten, dan hoort men uit de diverse woningen het belgerinkel van vele wekkers. De stilte in de straten wordt dan hier, dan daar verstoord door dit irriterend gerinkel, in alle toonaarden, dikwijls nog versterkt door de „liefkozende" roep van een slaperige vrouwenstem, die haar snorkende man tracht te wekken. In de volksmond gaan verhalen over wekkers die onder de dekens werden gestopt of door de ruiten vlogen. Het is een machtig verschijnsel dat zo'n klein instrument een dergelijke geweldige uitwerking heeft.

Een groot leger van arbeiders, over de gehele wereld verspreid, wordt elke dag door dit belgerinkel in beweging gebracht om een nieuwe dagtaak te beginnen. Hoeveel caricaturen zijn op dit simpel gebeuren niet getekend? Veronderstellen we eens dat op een goede ochtend, over de gehele wereld, al die wekkers niet op tijd zouden aflopen! Zouden wij dan de catastrofale gevolgen wel kunnen overzien?

Het maatschappelijk bestel zou zeker in de war lopen. We mogen dus wel constateren dat een wekker een belangrijke functie in het arbeidsproces inneemt. Het is eigenlijk zo, dat door het belgerinkel van alle wekkers over de gehele wereld het economisch raderenstelsel elke morgen in beweging wordt gebracht.

Het is jammer dat er op vele terreinen van het leven een goede wekker ontbreekt om ons op het juiste moment met zijn gerinkel een wenk in de goede richting te geven.

Het was daarom een goede gedachte, toen bij de verschijning van het maandblad van de vereniging van R.D.M.- en N.W.-personeel, „W.E.K." dit blad de naam „De Wekker" ontving. Steeds, wanneer deze wekker verschijnt, worden we er tijdig aan herinnert, dat onze arbeidersgemeenschap niet een aantal los van elkander staande mensen is, dat een bepaalde taak te vervullen heeft, maar een gemeenschap, die de verschillende leden ook door sociale en culturele banden aan elkander bindt, ongeacht rang, stand of geloof.

Wanneer wij volgens die gedachten in onze gemeenschap trachten te leven, dan mogen wij de toekomst van onze vereniging met vertrouwen tegemoet zien.

Niet-leden, dit dit artikel gelezen hebben, laat de inhoud van dit geschrift het bewuste belgerinkel van onze gemeenschapswekker voor U zijn, dat U uit de slaap wekt. Begint de nieuwe dag met de onverschilligheid en het vooroordeel tegen onze vereniging (die ook Uw vereniging is) op te ruimen. Reeds honderden nieuwe leden meldden zich. Ook U zullen wij gaarne als lid van onze vereniging begroeten. Wijdt Uw krachten aan die dingen waartoe U geestelijk en lichamelijk in staat bent en bouwt mede aan de tot standkoming van deze personeelsgemeenschap, door U op te geven als lid van „W.E.K.".

De Porder.

ONZE CONTACTAVOND OP 3 DEC. J.L.

Over gebrek aan belangstelling voor onze ontspanningsavonden valt nooit te klagen, vooral als er een dansje op volgt. Natuurlijk dient op z'n tijd zo'n zwierige ontspanning ook bij te dragen tot het doel van onze vereniging, doch dan ook „op z'n tijd". Niet alleen ontspanning doch ook ontwikkeling moet ons streven zijn. We doelen hier op onze culturele avonden, waarop bekende personen ons inlichten of hun mening geven over, dikwijls voor ons allen, zeer belangrijke onderwerpen. Het mag bij ons niet alleen gaan om „brood en spelen". Laten we zorgen dat onze geest ook het nodige voedsel krijgt door van de daartoe geboden gelegenheid gebruik te maken.

Met de opvoering door onze toneelclub van „Het Hoedje van Marius" is bewezen, dat we de goede kant uitgaan en al was het die Zaterdagavond een ontspanningsavond, aan geestelijk voedsel, al was het „lichte kost", ontbrak het niet.

Hulde aan onze regisseur niet alleen voor zijn goed gekozen stuk, doch nog meer voor zijn juiste kijk op de amateurspelers en de rolverdeling. Als hij en de spelers zo doorgaan dan mogen we van onze toneelgroep nog veel mooi en degelijk werk tegemoetzien.

Het is erg moeilijk te zeggen, wie wel het best in dit spel op de voorgrond trad. Alle spelers waren goed voor hun rol, die er bij allen, zonder uitzondering, stevig in zat, van enig soufleren was niets te merken. Wat moet hiervoor geoefend en gerepeteerd, veel vrije tijd opgeofferd zijn. Met alle respect: dit waren echte „werkende leden", waaraan we, inzake het werken voor onze vereniging, allen een voorbeeld kunnen nemen. Dat was wat we tegenwoordig „team spirit" noemen.

Over de inhoud van het stuk behoeven we hier niets meer te zeggen, onze regisseur heeft er in onze vorige „Wekker" reeds over geschreven.

Als critiek zou aangevoerd kunnen worden, dat de titel voor dit mooie stuk wat te simpel is en niet kenmerkend.

Jammer, dat er af en toe van hetgeen gesproken werd iets verloren ging. Lag dit aan de opstelling van de microfoons, de acoustiek van de zaal of spraken de spelers niet altijd voldoende naar het publiek?

In de pauze kregen we nog een onverwacht bezoek van St. Nicolaas met zijn knecht. (Natuurlijk merkte niemand dat die goede Sint onze voorzitter was?!). Alle bestuursleden werden door hem vereerd met een fraai W.E.K. insigne.

Op vlotte wijze, zoals we dat van hem gewend zijn, organiseerde hij even een soort familiecompetitie, drie personen uit de zaal moesten maar even op het toneel een praatje maken over het onderwerp „Waarom ik nog aan St. Nicolaas geloof". Het moet gezegd, geen van drieën zat om een praatje verlegen. De Sint beloonde hen dan ook allen met een speculaaspop.

Na het laatste bedrijf werden de spelers gehuldigd door een geweldig applaus van de toeschouwers en in een toespraak van onze tweede voorzitter, die hen na de zware arbeid bovendien met een paar boterletters in de Sint Nicolaasstemming bracht.

Wat er verder achter het doek, aan de nog uit het laatste bedrijf op het toneel staande fraai gedekte tafel gebeurde, werd aan ons oog onttrokken. De stoelen in de zaal gingen vlug aan de kant en tot 2 uur vermaakte men zich met een zeer geanimeerd dansje, waarna weer alle „niet-Heyplaters", keurig per bus in de beste stemming naar huis gebracht werden.

Voorwaar een zeer geslaagde avond.

J. W.

W.E.K.-puzzle WIE, WAT, WAAR?

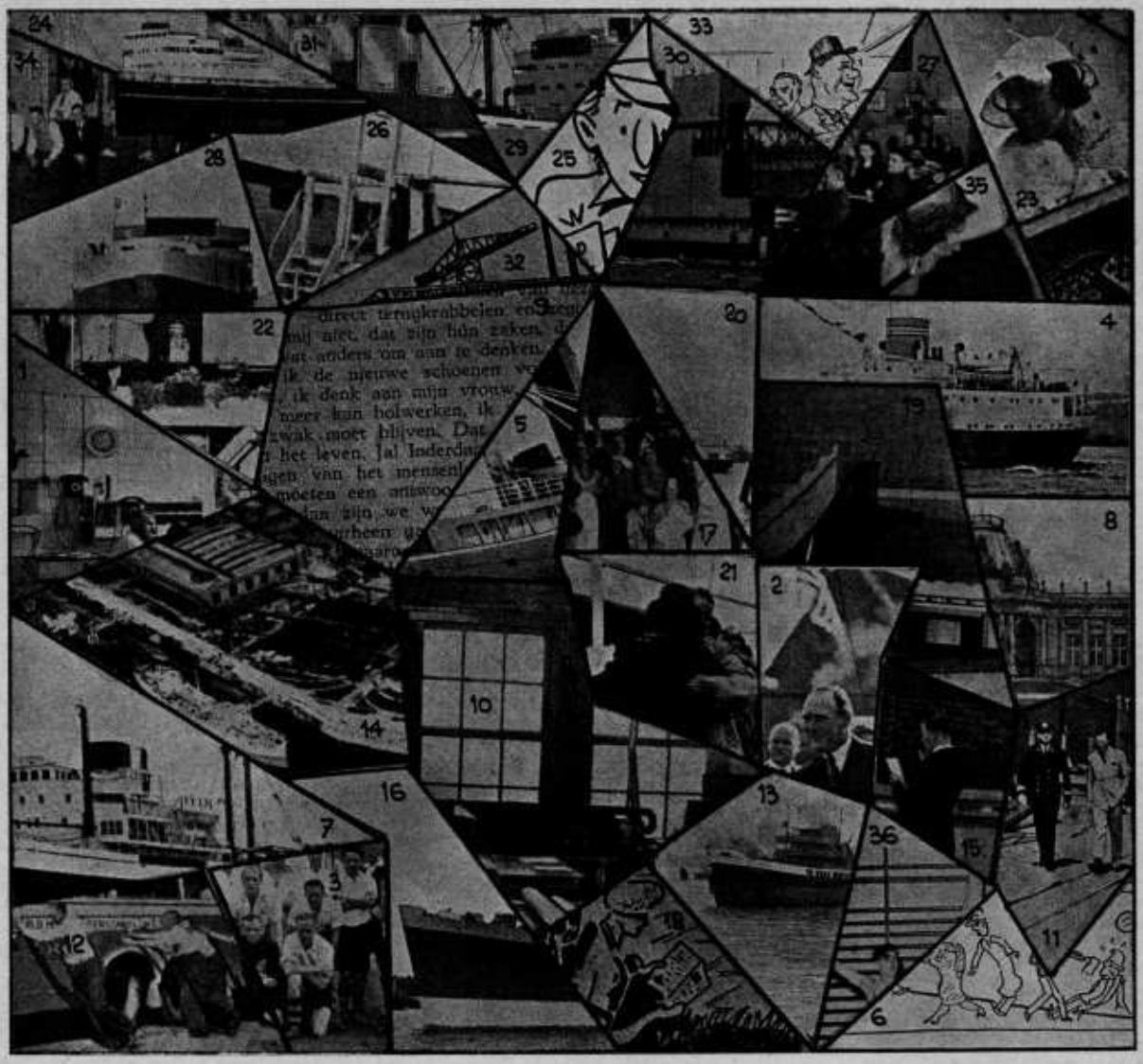

Voor de feestdagen hebben we deze keer een foto-puzzle samengesteld, om het geheugen van onze lezers te beproeven. De foto's die wij hebben uitgezocht zijn alle reeds eerder gepubliceerd, zodat ieder kan nagaan wât ze voorstellen en bij welke gelegenheid ze werden genomen.

Voor degenen, die de maandbladen hebben bewaard is het vrij eenvoudig, want zij kunnen ze stuk voor stuk opzoeken, maar de meesten onder ons moeten ze in de herinnering terugroepen en dat valt dikwijls niet mee.

Op het eerste gezicht ziet deze puzzle er nogal lastig uit, maar in werkelijkheid is hij niet zo erg moeilijk.

Wat U doen moet?

De foto's zijn genummerd 1 t/m 36. Achter elk cijfer vult U in wat de afbeelding voorstelt of waarop zij betrekking heeft en U bent klaar. B.v. 1 = Portiersloge, 2 = Bezoek Z.K.H. Prins Bernhard (indienststelling dok 8). Deze voorbeelden zijn natuurlijk fictief.

Stuurt Uw oplossing uiterlijk 10 Januari 1950 naar het Redactie-adres, Vestastraat 23, Rotterdam-Z., en U dingt mee naar een prijs van *f* 7.50, *f* 5.— en *f* 2.50.

Bij meerdere goede inzendingen beslist het lot.

Voor de militairen in Indonesië is als uiterste datum 21 Januari 1950 gesteld.

En nû..... zoeken maar!

Vriendschap en verbroedering

HOE ?

Wanneer wij op onze contactavonden en samenkomsten luisteren naar onze voorzitter, de heer Dinkelaar, als hij spreekt over liefde, vriendschap en verbroedering, die hij ons zo vurig aanbeveelt (ik zou wel met een gerust hart durven zeggen opdringt), dan denk ik al eens gauw terug aan ons op de R.D.M. Hoe mooi zou het zijn, wanneer wij zouden kunnen zeggen dat er onder ons ware vriendschap heerst. Maar waarom zou dit niet kunnen ?

Laten wij nog eens terugdenken aan de verschrikkelijke jaren, die achter ons liggen. Ik bedoel hier natuurlijk de oorlogsjaren en de tijd kort na de bevrijding. Wat stonden wij toen allen toch dicht bij elkander. Toen leefde er liefde en vriendschap voor elkaar in de strijd tegen de bezetter. Toen vroeg men niet welke godsdienst men beleed of van welke politieke richting men was. Wij waren allen tezamen één. Uw leed was ook het leed van Uw makker, Uw vreugde was ook de vreugde van Uw kameraden. Waar is die houding toch gebleven, vrienden ?

Belijdt U een zekere godsdienst, of bent U één of andere politieke richting toegedaan ? Goed, maar bedenk dan toch dat die mensen, die anders denken dan U evengoed Uw vrienden of kameraden kunnen zijn !

U moet toch met hen werken en leven ? Uw strijd om het bestaan is toch dezelfde als de hunne ? Ook zij zijn Uw broeders.

Bidt iemand op de fabriek voor hij gaat eten, maak dan geen gekheid of bespot hem niet, houd dan liever even Uw mond. Al bidt U dan niet, hij zal U toch als een ware vriend beschouwen, omdat U zijn levensovertuiging respecteert.

Is er iemand met een politieke overtuiging, die de Uwe niet is, behandel hem met dezelfde liefde en vriendschap, alsof hij een partijgenoot van U is.

Moet U, met wie dan ook, samen hetzelfde werk verrichten en Uw medewerker is na een zekere tijd nog niet zo ver als U, grijnslach dan niet omdat U hem voorgewerkt hebt, maar ga naar hem toe, tracht zijn moeilijkheden op te lossen door hem te helpen, vertel hem hoe het beter, gemakkelijker en sneller gaat.

Ziedaar vrienden, dát is ware vriendschap. Waarom zou dat niet kunnen ?

Het is geen gunst maar een plicht van de mens om daar te helpen waar het nodig is. Wanneer wij zo werken, dan eerst zal er ware vriendschap op de R.D.M. heersen.

Maar..... er leven meer mensen om ons heen dan op de R.D.M. Er leven nog meer mensen buiten ons kleine Nederland, die dezelfde behoefte gevoelen aan liefde en vriendschap. Stel U eens in verbinding met mensen van over onze grenzen. Vertel hun eens van Uw werk, Uw gezin, Uw grieven en over de zeden en gewoonten van Uw land. Nu zult ge direct zeggen: „Maar hoe ? Daartoe zou ik dan Frans, Engels, Duits, Noors, Bulgaars, Japans, ja, noem ze zelf maar verder op, al die talen moeten leren". Neen, waarde vrienden, dat behoeft U **niet**. Met één taal kunt gij de gehele wereld bestrijken en die taal is Esperanto. Dit is een taal die door ons, ondanks dat de meesten van ons niets meer dan de lagere school hebben bezocht, gemakkelijk te leren is.

U zult echter direct opmerken: „En het Engels dan?" Zeker, ik geef toe, dat het Engels in handel en scheepvaart alle nut heeft, omdat, althans vóór de oorlog, Engelse schepen het meest de zeeën bevoeren en ook omdat de wereldhandel in Engelse en Amerikaanse handen was en nog is. En ook hier is het Nederlandse spreekwoord van toepassing: „Wiens brood men eet, diens woord men spreekt". Maar met arbeiders b.v. uit Finland, Hongarije, Tsjecho-Slowakije, Italië, Bulgarije, Japan en nog meerdere landen, komt men met Engels niet ver, in het ene land omdat men daar het Engels niet gezind is en het andere weer omdat men daar een andere politiek dan Engeland voert. Maar men zou over de gehele wereld vrienden moeten hebben. Waar dan ook.

Hiertoe leent het Esperanto zich bij uitstek, want dat kan men over de g e h e l e wereld gebruiken.

Kijk eens naar de internationale congressen, waar de ene afgevaardigde eist dat er b.v. Frans en de andere weer dat er b.v. Engels gesproken wordt, terwijl de derde zich beledigd gevoeld omdat zijn taal niet gebruikt wordt. Ik herinner mij nog de vredesconferentie in Parijs, waar een Russisch afgevaardigde het gewoonweg vertikte Frans te spreken. En daar moet dan de vrede besproken worden, hoewel men bij het begin van de conferentie al vijandig tegen over elkaar stond. Is dat niet een bedroevend verschijnsel ?

Dezer dagen kon men in enige dagbladen een foto zien van een afgevaardigde op een conferentie, die nota bene in slaap gevallen was, omdat hij de rede die uitgesproken werd, toch niet kon verstaan. En dan maar weer vertalingen maken. Hoeveel tijd en geld zou er bespaard worden als hier Esperanto gesproken werd. Want Esperanto is niemands en ieders taal.

In Parijs heeft in Augustus van dit jaar een Esperantocongres plaats gehad, dat werd bezocht door 1500 Esperantisten uit 20 verschillende landen. Van 31 Juli tot 5 Augustus van dit jaar was er een Esperantocongres in Amsterdam, dat werd bezocht door 800 Esperantisten uit 12 verschillende landen en als men dan ondervindt hoe die mensen met elkaar spreken en naar elkaar luisteren, zonder tolken of vertalingen, dan begrijpt men pas goed hoe belangrijk Esperanto voor de mensheid is. De Nederlandse Esperantisten leidden de buitenlandse gasten in Amsterdam rond, maakten een boottocht met hen door de Amsterdamse havens, gingen met hen naar Aalsmeer, het centrum der bloemencultuur en naar nog vele andere bezienswaardigheden. Het spreekt vanzelf dat er hierdoor stevige internationale vriendschapsbanden gesmeed werden.

En als men Esperanto geleerd heeft en men correspondeert met buitenlandse kameraden dan zal men ervaren, dat ook deze mensen verlangen naar liefde, vriendschap en verbroedering. Dan zult gij een ervaring opdoen, vrienden, die ik onmogelijk kan beschrijven en U zult ondervinden hoe ook deze mensen hunkeren naar vriendschap.

Dat is de weg naar verbroedering.

Denk daar eens even diep over na, kameraden, opdat de ware verbroedering over de gehele wereld kome.

D.K.

ST. NICOLAAS KINDERFEEST

Ondanks de stromende regen en de gure wind was het Zaterdagmiddag 3 December j.l. in gebouw „Courzand" een gezellige drukte. De vele kinderen met de ouderen hadden er graag een natte jas voor over om gezamenlijk het feest van de Sint te vieren en..... ze hebben er geen spijt van gehad.

Het gehele programma, dat bijzonder goed was verzorgd, viel bij allen in de smaak en zorgde voor de gezellige sfeer die het St. Nicolaasfeest zo bij uitstek kenmerkt.

De poppenkastvoorstelling, met Jan Klaassen en de dief, wist de kinderen te boeien van het begin tot het eind en de St. Nicolaasliedjes gespeeld door de accordeonnist Cor van Veen, werden door alle aanwezigen luide medegezongen.

De „sprekende" pop Ukkie, het beschuit-eten, het wedstrijdzingen en het goochelen maakten het programma afwisselend en juist daardoor voor de kinderen aantrekkelijk. Dat de kinderen ook waardering hadden voor hetgeen er deze middag geboden werd, bleek wel uit het spontane applaus dat telkens weer opklaterde.

Om even drie uur arriveerde de Sint met zijn knecht onder vrolijk gezang en nadat enkele kinderen hun versje voor hem gezongen hadden en St. Nicolaas de kinderen had toegesproken, kwam er een eind aan deze zeer geslaagde voorstelling.

Het bestuur mag tevreden zijn en de zekerheid hebben, dat het deze middag de kinderen van enige vreugdevolle uren heeft laten genieten.

Jammer was het dat, bij het verlaten van de zaal na de eerste voorstelling, aan de tijd, nodig voor het uitdelen van de diverse lekkernijen, geen voldoende aandacht was besteed, zodat het nog geruime tijd duurde alvorens alle kinderen en ouders weer buiten stonden. Maar dit kleine euvel wordt hen die deze middag hebben georganiseerd, hetgeen niet zo eenvoudig is als men als buitenstaander wel denkt, gaarne vergeven.

B. B.

VERENIGINGSMEDEDELINGEN

Secr.: M. P. v. d. Borden, Groen van Prinstererstraat 51 b, Rotterdam-N

CABARETAVOND

De Toneelgroep en het Amusementsorkest zullen op **Zaterdag 21 Januari** in de R.K. Volkbond te Schiedam en **28 Januari en 4 Februari** in het Feestgebouw Courzand voor onze leden optreden. Zij brengen vrolijke schetsen en aardige melodieën. In vol vertrouwen geven wij de verzorging van deze avonden in hun handen, daar wij de zekerheid hebben, dat hetgeen zij brengen tot in de puntjes is verzorgd. Zij zullen niets nalaten om het programma in alle opzichten te doen slagen.

PROGRAMMA

1. Melodie en Rhythme.
2. Vermogensaanwasbelasting.
3. Twee jongens en een guitaar.
4. De Hotswinger.
5. Hawaii-Ensemble.
6. Het pakje.
7. Melodie en Rhythme.
8. De markiezen.

PAUZE

9. Melodie en Rhythme.
10. Het Salontrio.
11. Hawaii-Ensemble.
12. Van je vrienden moet je het hebben.

Toegangskaarten à ƒ 0.60 zijn, voor zover beschikbaar, op vertoon van het bewijs van lidmaatschap van 12.15—12.45 uur in schafttijd verkrijgbaar.

Van 9 tot en met 12 Januari voor de avonden van 21 en 28 Januari.

Van 16 tot en met 19 Januari voor de avond van 4 Februari.

Voor R.D.M. aan het loket van de loonafdeling.
Voor N.W. in het schaftlokaal N.W.

Tuindorpbewoners op 9, 10, 16 en 17 Januari van 6—8 uur in de fabriekscantine.

Gratis vervoer per autobus naar de verschillende delen der stad.

Aanvang half acht. **Zaal open zeven uur.**

Na afloop Bal

FILMVOORSTELLING EN MYSTIEKE REVUE.

Op Vrijdag 13 Januari zal de Shell Nederland N.V. in Ons Huis, Gouvernestraat 133, voor W.E.K. vertonen de films:

Aardolie.

Wat is aardolie? Waar en hoe wordt zij gevonden? Hoe brengt men haar aan de oppervlakte? Op welke wijze wordt zij over de aarde getransporteerd? Dit zijn de vragen, waarop deze film in **woord en beeld** antwoord geeft.

Aan de hand van schematische tekeningen toont zij hoe de oliehoudende lagen in de aardkorst zijn gevormd en hoe zij worden opgespoord met behulp van de gegevens, die men aan de oppervlakte met seismografen of van de lucht uit verzamelt.

Blijkt uit deze onderzoekingen dat men de aanwezigheid van olie in een bepaald gebied mag verwachten, dan volgen boringen. Ook deze worden in de film uitvoerig behandeld en voor zover niet reeds aan de oppervlakte is te zien wat daarbij gebeurt, wordt het proces door tekeningen toegelicht. Wordt inderdaad op de berekende diepte olie aangetroffen, dan komt weer een bron „in productie", zoals dat heet. Zij levert olie, olie die over de aarde wordt getransporteerd door pijpleidingen, vaak door zulk moeilijk terrein als woestijnen, en ook door een vloot van tankschepen.

Destillatie.

De aardolie, zoals zij uit de grond komt, is een zeer gecompliceerd mengsel van koolwaterstoffen in gasvormige, vloeibare en vaste toestand, door tal van andere stoffen verontreinigd. Om nuttig te kunnen zijn voor de doeleinden, waarvoor aardolieproducten worden gebruikt, moet aardolie o.m. worden gedestilleerd, d.w.z. in haar bestanddelen gesplitst. Hierbij wordt gebruik gemaakt van het feit dat de verschillende koolwaterstoffen in aardolie een verschillend kookpunt hebben en dus bij verschillende temperaturen verdampen.

Vroeger gebeurde dat door een reeks van achtereenvolgende destillaties in ketels, die op verschillende temperatuur werden verwarmd, thans doet men het in een continueproces in een zogenaamde fractioneerkolom. Beide methoden laat deze film zien.

Met modellen wordt gedemonstreerd hoe de moleculen der verschillende koolwaterstoffen zijn opgebouwd. Een verrassende vergelijking met een pak speelkaarten maakt duidelijk hoe de verschillende fracties worden gescheiden in de producten die wij kennen: benzine voor auto's en vliegtuigen, petroleum voor verlichting en verwarming, huisbrand- en diesel-olie, smeerolie en het zware residu, bitumen, voor wegenaanleg.

Het ontstaan van de vechtende olietankschepen.
Een documentaire film.

Voor de Geallieerden in de Tweede Wereldoorlog was het openhouden van de oceanen een levensbelang. Zij lieten daarom hun schepen, die de materialen vervoerden, in beschermde convooien varen. Vliegtuigen bleken deze bescherming tegen duikbootaanvallen het doelmatigst te kunnen uitvoeren. Van beide kusten van de Atlantische Oceaan uit werden de convooien daarom een eindweegs door landvliegtuigen begeleid. In het midden van de Atlantische Oceaan bleef echter door de beperkte actieradius der toestellen een hiaat bestaan. Om dit te overbruggen werden de M.A.C.-schepen ontwikkeld, Merchant Aircraft Carriers, vliegdekschepen voor de koopvaardij.

Tankers konden er goed voor worden omgebouwd en deze film laat zien hoe dat is gebeurd. De Koninklijke Engelse Marine heeft nauw samengewerkt met de Handelsmarine om dit resultaat te bereiken en al bleef het moeilijk van deze betrekkelijk kleine schepen op te stijgen en er op te landen — de film geeft daarvan een goede indruk — men heeft toch de voldoening gesmaakt dat van geen enkel convooi, waarin een M.A.C.-schip meevoer, ooit één schip door een duikbootaanval is verloren gegaan.

Mystieke Revue.

Bovendien zal de heer Lestikoff voor ons optreden met een programma vol spanning, sensatie en geheimzinnigheid. Hij wordt geassisteerd door Loah Tsa, een Chinese. Zijn programma is als volgt:

Fixatieproeven.

Op een Perzische markt — Zielsverhuizing — Beelden uit het onderbewustzijn — De Toverstok — Dadaistisch concert.

Het is een programma met experimenten, die U nimmer zult vergeten.

Aanvang 8 uur.

Kaarten à ƒ 0.35 zijn, voor zover beschikbaar, op vertoon van het bewijs van lidmaatschap van 2 t/m 4 Januari in schafttijd, van 12.15—12.45 uur, verkrijgbaar.

Voor R.D.M. aan het loket van de Loonafdeling.

Voor N.W. in het schaftlokaal N.W.

Voor Tuindorpbewoners uitsluitend op 2 Januari van 6-8 uur in de fabriekscantine.

v. d. B.

KLAVERJASSEN

Gespeelde bondswedstrijden:

De Koning 2—W.E.K. 4 d.d. 9 November 1949:

Ons vierde tiental won ook de tweede wedstrijd en dat nog wel met de prachtige score 20087-14503. De winst bedroeg dus niet minder dan 5584 punten. Het koppel Noels-Roos had hierin een werkzaam aandeel met 2056 winstpunten.

W.E.K. 1-Oranjeboom d.d. 10 November:

Evenals de vorige keer boden de bierbrouwers flinke tegenstand, maar moesten uiteindelijk 972 punten aan de Heyplaat laten. De uitslag 18991-18019 wijst wel op een spannende strijd. Het koppel Bijl-Basten behaalde met 1686 punten de meeste winst.

H. W. König-W.E.K. 4 d.d. 14 November:

Het vierde team deed het nog mooier dan de vorige week en bereikte een score 20100-15976. Alle koppels maakten winst.

K. v. Esch-A. Berkelaar en v. Meyeren-Bakkers blonken uit met resp. 1292 en 1086 winstpunten.

Contact 2-W.E.K. 2 d.d. 15 November:

Ook ons tweede tiental blijft zegevieren, thans was het Contact 2 dat, met 2444 punten, andermaal aan het kortste eind trok. Het koppel Noels-Roos behaalde de hoogste winst n.l. 1694 punten. Piet Scherpenisse, ons oudste lid, deed verdienstelijk werk door met Bommeljé als partner slechts 126 verliespunten te boeken.

Sozaro 2-W.E.K. 2 d.d. 16 November:

Deze wedstrijd werd wederom door ons tweede gewonnen, ditmaal met 3412 punten. De eindstand luidde: 19624-16212 en de beste koppels waren Soeters-v. Gelder met 1744 en L. Hooimeyer-J. Scheurwater met 1384 winstpunten.

Van Nelle 1-W.E.K. 1 d.d. 16 November:

Deze avond zullen de koffie- en theemannen niet licht vergeten: alle partijen werden door W.E.K. 1 gewonnen! Eindelijk dan kwam het eerste met een gemiddelde boven de 20.000 uit de bus. De eindstand was 20702-16418. Onze hoogste koppels waren Bommeljé-Kleinman met 1192 en v. Wijk-Verhagen met 1152 winstpunten.

W.E.K. 1-Verblifa d.d. 24 November:

Andermaal moesten de blikmannen de winst aan ons laten, hoewel het verschil niet zo groot was: 18459-17925. Het koppel Bommeljé-Kleinman was het hoogst met 958 winstpunten, terwijl C. Kouwenhoven en zoon het met 1574 verliespunten lelijk lieten liggen.

Insulinde 2-W.E.K. 2 d.d. 24 November:

Het tweede 10-tal was eveneens zeer bescheiden: met de stand 18137-17559 werd er gewonnen. Hier waren het Bosch-Kruithof, die flinke winst boekten, n.l. 1596 punten.

Insulinde 3-W.E.K. 3 d.d. 24 November:

In het derde tiental zat meer muziek vanavond; we boekten een winst van 3762 punten, hoofdzakelijk door toedoen van de koppels V. Kralingen-Greve (1652) en A. Hooimeyer-Roeland (1046 punten).

W.E.K. 2-van Nelle 2 d.d. 28 November:

Het tweede won met 1206 punten, het koppel A. 't Hart-Oudejans noteerde een winst van 1582 punten. W.E.K. 2 behaalde 18727, van Nelle 2, 17521 punten.

W.E.K. 3-van Nelle 3 d.d. 28 November:

Ook W.E.K. 3 wist de winst in handen te krijgen en stuurde van Nelle 3 met achterlating van 1082 punten huiswaarts. De koppels van Kleef-V. d. Stoep en Kleinman-Van Wijk deden van zich horen met resp. 1917 en 1036 winstpunten.

Jansse-W.E.K. 1 d.d. 30 November:

Wederom een nederlaag voor ons eerste tiental, waardoor wij weer bij de leiders van V.B. achter raakten. Het koppel C. Kouwenhoven-A. Kouwenhoven herstelde zich en hield de eer hoog met 1224 winstpunten. Het bleek deze avond dat zelfs een Bommeljé zwaar verlies kan incasseren (1294 punten). De schore was niet hoog: Jansse 18844-W.E.K. 17680.

Competitie om de Linker Maasoever Beker:

10 Nov.:	W.E.K. - Hillesluis	33075-30175
	W.E.K. - Coal	30766-34531
24 Nov.:	W.E.K. - D.C.L.	33464-32298
1 Dec.:	W.E.K. - Belvedere	34302-29494
	W.E.K. - F.S.V. Pretoria	37162-28310

Competitie om de I.O.G.T. wisselbeker:

14 Nov.:	W.E.K. - R.G.K.V.	17391-18751
21 Nov.:	W.E.K. - v. Gend & Loos	19079-16240
28 Nov.:	W.E.K. - Zuidplein	19528-17531
7 Dec.:	W.E.K. - D.W.V.	18825-18363

Meeting W.E.K.-Insulinde d.d. 19 November:

De tweede ronde van deze massakamp verliep, voor onze hoogste koppels van de eerste avond, ongunstig. Een en ander had tot gevolg, dat de prijzenverhouding met 6-6 gelijk werd. Gezien de slechte resultaten van deze avond mag dit resultaat zeker niet onbevredigend genoemd worden.

8 December:

De jaarlijkse huishoudelijke competitie werd zoals gebruikelijk besloten met een gezellige avond en de prijsuitreiking. Het is heel gezellig geworden, mede dank zij de medewerking van W.E.K.'s amusements orkest „Melodie en Rhythme" en de „Twee jongens en een gitaar", die voor vlotte en vrolijke muziek en zang zorgden. Grote verrassing verwekte de komst van Sint-Nicolaas, die temidden van de klaverjassers met een critisch oor de zanghulde in ontvangst nam. De Sint bleek heel wat in zijn mars (zak) te hebben en menigeen werd met een „leuk cadeautje" door hem „als kind zo blij" gemaakt. In een heel toepasselijk gedicht zwaaide de Sint grote lof toe aan het echtpaar Bommeljé wegens hun onvermoeide activiteit voor de vereniging. Ook de zieke leden werden vanavond niet vergeten; een spontane inzameling voor dit doel bracht ƒ 25.— op, terwijl ten behoeve van onze vriend Barendrecht, die onder doktersbehandeling is, de kosten hiervan over de maanden Januari en Februari, door de klaverjasclub gedragen zullen worden. Met de prijsuitreiking (hoe krijgt ons bestuur zulke fraaie prijzen bij elkaar!) en waarderende woorden van de zijde der leden werd deze avond besloten en kan het bestuur weer op een zeer geslaagde avond en een voorspoedig jaar terugzien.

A.J.K.

Afdeling N.W.

Op 2 October j.l. werd voor onze Schiedammers de afdeling Nieuwe Waterweg opgericht. Wij kunnen beschikken over een gezellige speelzaal, Broersveld 121, te Schiedam, speeltijd op de Maandagavonden van 8 tot 10 uur.

Nieuwe leden, dames zowel als heren zijn bij ons welkom.

Wij speelden reeds een wedstrijd tegen „v.d. Meer & Schoep", welke door ons met 3462 winstpunten gewonnen werd.

De hiervoor uitgeloofde prijs bleef in ons bezit.

Secr. C. Slagmolen.

REIZEN

Bij deze wensen wij alle leden een prettig en gelukkig Kerstfeest en een Zalig uiteinde toe, met een goed begin in 1950.

Onze Contactavond.

Op Zaterdag 25 Maart hopen wij onze contactavond te houden in Courzand. Wij zijn weer bezig er medewerkers voor uit te nodigen en we vertrouwen er op weer een gezellige avond te kunnen organiseren. Nadere mededelingen zullen in het volgende nummer van „De Wekker" gedaan worden.

Bestuur Reisclub.

ZWEMMEN

Zwemwedstrijden Zwemfeest Wilton-Feijenoord.

Het zwemfeest van W.-F. behoort weer tot het verleden. Wij kunnen U mededelen dat onze dames en heren de naam van onze zwemclub W.E.K. hoog hebben gehouden, waarvoor wij hen van deze plaats dankzeggen en van harte feliciteren met hun overwinningen.

Ook hun trainer, de heer Wessels, die uur nog moeite gespaard heeft, onze gelukwensen.

Hieronder volgen in 't kort de uitslagen:

4 x 50 m borstcrawl heren:
1e W.E.K. — 2 min. 15,2 sec.

50 meter borstcrawl heren:
1e L. Ketting — W.E.K. — 32 sec.
2e K. Spelbrink — W.E.K. — 33 sec.

50 meter borstcrawl dames:
1e Ali de Reus — W.E.K. — 38,1 sec.

3 x 50 m wisselslag estafette heren:
1e W.E.K. — 1 min. 51,6 sec.

De uitslag van de vijfkamp heren en van de vierkamp dames was als volgt:

Vijfkamp heren:

1.	W.F.	770,9	punten
2.	Cockerill	773,1	„
3.	W.E.K.	805,2	„
4.	U.S.V.	817,0	„
5.	R.E.T.	836,7	„

Vierkamp dames:

1.	U.S.V.	319,8	punten
2.	R.E.T.	336,3	„
3.	W.E.K.	340,1	„
4.	W.F.	382,5	„

Het puntenaantal werd berekend naar het aantal seconden, **waarbij inbegrepen zijn de strafpunten voor niet opkomen** of disqualificeren.

De vereniging Cockerill uit Antwerpen nam aan deze vierkamp geen deel.

V. d. Ent.

AFSCHEID.

Op 26 November verliet de heer

J. VAN WERKHOVEN,

magazijnknecht, wonende Bakkerstraat 40, Rotterdam-Z., geboren 5 Januari 1882 met pensioen het bedrijf van de R.D.M., nadat hij daar van 18 Mei 1937 was werkzaam geweest.

Op 3 December 1949 nam de heer

L. VAN DER STOEP,

laatstelijk werkzaam als opruimers-kras, wonende Vestaplein 10, Rotterdam-Z., geboren 11 September 1884, met pensioen afscheid van de R.D.M., alwaar hij van 10 Juli 1916, met een korte onderbreking, werkzaam was.

DANKBETUIGINGEN.

Hiermede betuigen ondergetekenden hun welgemeende dank aan het bestuur van de Personeelsvereniging W.E.K. en aan het personeel van de drijvende bok „Moa" voor de blijken van vriendschap en belangstelling ter gelegenheid van hun 25-jarige echtvereniging.

A. P. Kieboom en echtgenote.

Mede namens mijn vrouw en kinderen betuig ik hiermede van harte mijn welgemeende dank aan het bestuur van W.E.K. voor de fruitmand, die ik gedurende mijn ziekte mocht ontvangen.

H. W. Rombout,
Smaleveltstraat 43b, Schiedam.

Voor de belangstelling en stoffelijke blijken van waardering bij de thuiskomst van onze zoon uit Indonesië, betuigen wij aan het Bestuur en de leden van de Klaverjasclub en de voetbalvereniging R.D.M., van harte onze dank.

Familie D. Boselaar, Heyplaat.

Mede namens mijn echtgenote betuig ik bij deze van harte mijn dank voor de belangstelling en voor het prachtige cadeau, dat wij van de Zwemclub W.E.K. mochten ontvangen bij ons 30-jarig Huwelijksfeest.

A. van Pelt
A. M. R. van Pelt—v. d. Linden.

Renkum, 7 December '49.
Sanatorium O.M.O. Pav. 7.

Geachte Redactie,

Het is met enige schroom dat ik deze brief schrijf naar aanleiding van dat prachtige schaaltje met fruit dat ik begin van de vorige maand van onze personeelsvereniging W.E.K. mocht ontvangen.

Ik schrijf met schroom, omdat ik U zo lang heb laten wachten met deze brief. Ik bied U dan ook mijn excuus aan in de hoop dat U het me niet kwalijk nemen zal.

U moet niet denken dat dit ondankbaarheid van mij is, integendeel, ik vond het reusachtig fijn en prettig en hieruit blijkt dat W.E.K. ondanks dat ik hier verpleegd word, haar leden niet vergeet en niet vergeten zal. Ik breng daarom via deze brief mijn oprechte dank over aan W.E.K. en aan degenen die dit mogelijk gemaakt hebben.

Met mij gaat het vrij goed en als het goed blijft gaan hoop ik in het voorjaar naar huis te komen.

Na U nogmaals van harte te danken, teken ik,

Mil. J. Groeneweg.

IN MEMORIAM

Op 5 December 1949 overleed de heer

J. B. UDO,

geboren 9 December 1886 en gewoond hebbende Balkenstraat 21a, Rotterdam.

Als verbandmeester was hij van 31 Januari 1921 tot 31 Juli 1942 werkzaam aan de N.W. en daarna als kantoorbediende bij de R.D.M.

Op 8 December 1949 overleed plotseling, tengevolge van een ongeval de heer

J. SWART,

geboren 31 December 1903 en gewoond hebbende Streefkerkstraat 6, Rotterdam.

Als bankwerker was hij van 19 Juli 1937 tot zijn overlijden werkzaam bij de R.D.M.

DAT ZIJ RUSTEN IN VREDE